

Zilele trecute ma uitam la un film cenzurat total in SUA – un film independent din 1981, [Harry's War](#)

De peste 20 de ani acesta nu mai este difuzat pe nicio retea de televiziune si nici in cinematografe. Motivul: teama de IRS, filmul fiind o pledoarie dura impotriva abuzurilor statului american, implicit a IRS, "bratul si inima" sistemului, dupa cum se prezinta in pelicula un inspector fiscal. Tema filmului fiind confiscarea averii unui contribuabil, m-a dus cu gandul la propunerea presedintelui Basescu de eliminare a prezumarii caracterului licit al dobandirii averii din Constitutie si la entuziasmul cu care majoritatea intelectualilor auto-declarati de dreapta din jurul sau imbratiseaza aceasta idee. Ce-i mana pe acestia in lupta? Cum cred ei ca pot impaca principiile "de dreapta" cu prezumarea de facto a caracterului ilicit al dobandirii averii?

{comments on}

Harry's War este un film al caror replici si tema ar fi demne de o soarta mai buna. Probabil ca bugetul redus cu care a fost realizat si-a pus amprenta pe calitatea filmului. Cu toate acestea este un film ce trebuie neaparat vazut. O batranica simpatica si adepta teoriei conspirationiste (cetatenii americani sunt cobaii permanenti ai experimentelor guvernantilor) este hartuita de IRS, iar averea sa confiscata pe motiv ca actele sale caritabile (in principal mese zilnice oferite saracilor) nu sunt recunoscute ca deductibile. Motivul, date fiind teoriile sale conspirationiste, batranica nu se poate califica la capitolul ONG-uri, ea in realitate conducand, potrivit IRS, o organizatie politica. Toate facturile prezentate in fata tribunalului, in care sunt prezentate veniturile si cheltuielile sale nu o ajuta cu nimic, judecatorul ordonand, la cerea IRS, confiscarea averii acesteia.

Caracterul ilicit al intelectualului de dreapta

Scris de Florin Rusu
Marți, 21 Iunie 2011 11:57

În ultimul secol, raportul de putere dintre contribuabili și autoritățile statului, în special cele de control, s-a deteriorat vizibil în toate statele. Proprietatea privată a devenit mai mult un moft, un privilegiu care poate fi acordat sau nu de către stat. Prevederile constituționale privind protejarea proprietății private de către stat sunt mai mult “o perdea de fum”. În realitate, [proprietatea privată este doar “tolerată” în România](#)

Acesta este contextul în care se înscrie și noua propunere de modificare a Constituției. Ea este profund “coruptă”, plecând încă de la forma. Intelectuali auto-declarați de dreapta ai președintelui, conservatori, libertarieni sau liberali clasici, ar trebui să știe că tradiția occidentală este una în care “Constituția este și ar trebui să fie în principal un document negativ”. În cuvintele lui Richard Weaver (Conservatism and Libertarianism: the Common Ground, cuprins în volumul [In Defense of Tradition](#)), “A constitution is more to be revered for what it prohibits than for what it authorizes. A constitution is a series of “thou shalt nots” to the government, specifying the ways in which the liberties of individuals and of groups are not to be invaded. A constitution is a protection against that kind of arbitrary interference to which government left to himself is prone.”

Eliminarea prezumării caracterului licit al averii răstoarnă ordinea naturală a lucrurilor. Sarcina furnizării probelor nu mai pica pe umerii acuzatorului, întâmplător statul, ci pe cea a acuzatului, tot întâmplător proprietarul privat. Lăsând la o parte diferența dintre bunurile mobile și cele imobile și simplificând la maxim lucrurile se poate considera că există în principal trei forme de transfer al bunurilor: homesteading, transfer voluntar și transfer coercitiv. Noua prevedere constituțională le va afecta pe primele două, nu și pe ultima. Dacă caracterul licit al dobândirii averii nu se prezuma, orice formă de homesteading este din start ilicită, contribuabilul neavând documentele necesare demonstrării caracterului dobândirii licite a proprietății. De unde să le ia: de la natură? De la Dumnezeu? În ceea ce privește transferul voluntar, el va fi permanent supus riscului confiscării. Orice transfer voluntar de bunuri către sau dinspre o persoană angajată, chiar și marginal, în activități declarate prin legi și reglementări, drept ilicită de către stat, chiar dacă are sau nu legătură cu activitatea respectivă, poate fi anulat, iar bunurile confiscate. În ceea ce privește transferul coercitiv al bunurilor, noua prevedere nu are nicio relevanță. În cazul unui transfer coercitiv între două persoane private (al furtului în traducere liberă) legislația nu avea nevoie de noua prevedere pentru a restaura ordinea firească a lucrurilor. În schimb, forma cea mai des întâlnită de transfer coercitiv și cea mai daunătoare (cea între o persoană privată și stat) va continua să fie legală. Taxele și exproprierile nu sunt afectate de articolul respectiv. În realitate, într-un singur caz, renunțarea la prezumarea caracterului licit al dobândirii averii ar avea sens, în cazul statului. Pentru că acesta este singurul care își obține veniturile exclusiv prin transfer coercitiv.

Dar ce-i mana pe ei (pe președinte și intelectualii săi) în luptă? În primul rând, mai multe

Caracterul ilicit al intelectualului de dreapta

Scris de Florin Rusu

Marti, 21 Iunie 2011 11:57

---

organizatii internationale (printre care si Comisia Europeana) si mai multi ambasadori ai statelor occidentale, reprezentanti ai [Leviathanului colectivista liberal modern](#) . Acestea sunt "preocupate" de "marea coruptie" si de "crima organizata". Si una si alta isi au originea tocmai in reglementarile aberante ale respectivelor state. "Crima organizata" este creatia trecerii in ilegalitate a unor activitati economice (e adevarat, unele cu caracter moral cel putin dubios). Traficul de droguri, de tigari, de alcool, cel cu combustibili, si chiar si traficul de fiinte umane, daca ar fi dereglementate (in unele cazuri legalizate) ar fi activitati economice ca oricare alta. De altfel, in mare parte, transferurile facute pe aceste pietre scoase in afara legii de guverne sunt unele voluntare. In cazul traficului de persoane, nu traficul cu copii sau de femei preocupa guvernele occidentale, ci "traficul" de forta de munca. In ultimul timp, toate guvernele (vezi scandalul Loteriei vizelor in SUA, refuzul primirii Romaniei si Bulgariei in spatiul Schengen sau amanarea de catre Canada a rezolvarii dosarelor de imigratie, plus numeroase acte normative de amanarea a liberalizarii circulatiei fortei de munca in UE) refuza intrarea pe piata fortei munca a imigrantilor, pentru protejarea locurilor de munca pentru forta de munca autohtona si in speranta unei imagini macroeconomice (in special a ratei somajului) mai prietenoasa electoral.

In ceea ce-i priveste pe jurnalisti si intelectuali, propunerea ii fascineaza ca metoda de lupta impotriva "coruptiei". Aceasta este vazuta ca o boala a societatii romanesti, pusa in special pe seama "caracterului" romanului. Cauzele ei nu-i intereseaza cat de putin. In iacobinismul lor, acestia considera ca unui corupt sau "unui traficant de droguri" (exemplul folosit de unul dintre intelectuali, Cristian Ghinea), i-ar trebui nu numai luata libertatea, ci confiscata intreaga avere, indiferent daca procurorii au demonstrat ca ea a fost obtinuta din activitatea ilegala desfasurata sau nu. Daca "infractorul" nu demonstreaza dobandirea legala a averii, si chiar daca demonstreaza, nu prezinta documente privind mijloacele legale prin care a fost dobandita (fluturas de salariu probabil), cred acestia, intreaga avere ar trebui confiscata, si eliminarea prezumarii caracterului licit al dobandirii averii permite acest lucru. Numai ca nu doar "infractorii" nu sunt protejati de acest articol. Sa luam exemplul populatiei de la sate: si acolo majoritatea populatiei (40% din populatia Romaniei locuieste inca in spatiul rural), cu exceptia pensionarilor, nu are nicio sursa de venit care sa poata fi recunoscuta de institutiile statului, nici macar banii capsunarilor trimisi in tara. Iar pensiile de agricultori sunt extrem de mici. Toata proprietatea unui taran are la baza munca sa si barterul. Oricand un inspector fiscal poate veni si intreba un taran de unde a avut bani sa isi cumpere materialele de constructii necesare ridicarii casei din moment ce nu s-a inregistrat ca producator agricol si PFA? In prezent Codul Fiscal permite Fiscului doar impozitarea veniturilor estimate a fi obtinute drept foloase in bunuri. Noua prevedere deschide calea direct a confiscarii proprietatii.

Insa cea mai inspaimantatoare presupozitie a adeptilor prezumarii caracterului ilicit al averii este aceea ca "infractorii" nu au drepturi ca si ceilalti cetateni. Daca a comis-o, sa plateasca cu puscaria si cu toata averea! Sau, cum spune unul dintre [acestia](#) "Avand in vedere ca traficantul n-a lucrat o zi, n-a platit impozite cu anii, putem prezuma in mod rezonabil ca si cele trei vile si sapte masini de lux le-a obtinut tot din infractiuni, asa ca imi propun sa le confisc. Nu-i destul sa le impozitez." Precum se vede, principala preocupare a autorului este nu identificarea cauzei

Caracterul ilicit al intelectualului de dreapta

Scris de Florin Rusu

Marti, 21 Iunie 2011 11:57

---

pentru care un individ devine traficant, ci incalcarea datoriei de a plati impozite cu anii. Drept urmare, nu mai e nevoie ca procurorii sa demonstreze ca averea a fost dobandita ilicit, ea poate fi confiscata a priori. Aceasta arata conceptia despre drepturi si despre proprietate a acestor "intelectuali de dreapta": acestea sunt niste privilegii acordate cetatenilor de catre stat, care le poate anula cand are chef. Numai ca "drepturile fiintei umane nu sunt cadouri oferite de vreun Leviathan, ele sunt inerente naturii umane. Asa cum datoria nu este un tribut datorat unui Leviathan: ea este un imperativ moral fundamentat pe o valoare obiectiva" (Frank Meyer - [In Defense of Freedom](#)). Mai mult,

"rights are moral claims which each individual person has upon other persons and upon all association of other persons, including in particular the state: and they remain valid wheather he is a good man or a evil man, whether he performs his duties or fail to perform them. (...) No man, no group of men, no state, can give as an excuse for depriving an individual person of his inherent rights that he has failed to perform a duty. (...) Losing their moral autonomy, rights become privileges dispensed to the individual by society or the state, and duties become obediences extorted by power as a payment for privileges".

De altfel, printr-un act ratat, [unul dintre adeptii propunerii](#) , a devoalat originile ideologice ale propriei pozitii. Criticand judecatorii mai tineri care s-au opus modificarii acestui articol din constitutie, el sustine ca "multi dintre noi nu l-au urat pe Ceausescu, ci doar l-au invidiat. Cum a dispărut, s-au repezit sa ii copieze comportamentul." Asta este cea mai logica explicatie a apararii de catre auto-proclamatii intelectuali de treapta a traducerii constitutionale a articolului 2 al legii 18/1968: "Valoare bunurilor a carei provenienta nu se justifica este supusa unui impozit de 80%. Prin justificarea provenientei bunurilor se intelege obligatia persoanei de a dovedi caracterul licit al mijloacelor folosite pentru dobandirea sau sporirea bunurilor".

Atat coruptia, cat si traficul sau alte activitati considerate "ilegale" au drept cauze etatismul accentuat din ultimul secol. Coruptia pare a a avea element esential statul, in sectorul privat ea fiind mult mai putin prezenta. Multe din activitatile pentru care intelectualii nostri ar vrea ca averile sa fie confiscate sunt schimburi voluntare, interzise sau care fac obiectul unor procese de licentiere sau impozitare excesive, printr-o legislatie caracteristica Leviathanului modern. Pentru a combate aceste fenomene, nu trebuie limitate drepturile tuturor cetatenilor. Nu transformi in sclavi ai statului modern toti cetatenii doar pentru a limita efectele implicite ale existentei unui stat obez. Reduceti dimensiunile statului si sutele de mii de pagini de reglementari si nu veti mai avea niciun nivel al coruptiei ridicat si nici retele de crima organizata. In rezumat, potrivit unui titlu al unui editorial al lui Gary S. Becker, ["If you want to cut corruption, cut government!"](#)